

Sønderjylland

En mærkelig Begivenhed fortæller os „Danstetten“ i en Landsby ved Frederikstad. En lille Dreng kom en Dag ind til Moderen og bad om at faa sit gamle Tøj paa, fordi hans Fader, som var med i Felten, vilde komme hjem. Da Moderen ikke havde hørt noget om, at Faderen vilde vende hjem, nægtede hun det. Drengen gik saa bort, men kom virkelig noget efter tilbage med sin Fader. Man spurgte derefter Drengen om, hvorfra han vidste, at Faderen vilde komme hjem, og han fortalte da, at det havde han set, og han havde set endnu meget mere. Senere har Drengen mistet Mælet, hvorfor har ført ham til en Klinik.

Veilagsgælder. Der er nu udfærdiget Befendelsesprotokoller om Optælling og Beslaglæggelse af alt Cyllegummi, saavel Dæk som Slanger. Afleveringen skal ske inden den 15. September, og der betales en af Rindighederne iafsat Pris. Svad der ikke er afleveret ved Kristens Udløb exproprieres. Samtidig beslaglægges Fortraadene af Hør og Hamp, baade paa Lager og paa Marken.

Svordan Krigen mishandler Menneffer. Jørgen Peterfen fra Hønbøl Bekermærk i Sundeved, der i sin Tid blev haardt saaret ved Pittfronten og kom i russisk Fangeleg, er for nogen Tid siden som frigsbruggbar bleven udoekstet hvor han nu befinder sig i et Lejare i Hamburg.

Jørgen Peterfen har ifl. „Sejmdal“ lidt forfærdeligt. Han blev saaret af en Granatstykke i Underlivet; derved blev Væren roven helt itu og Væffenbenet blev stærkt beskadiget ligesom viftok ogaa. Røgraden blev læderet. De russiske Læger gjorde Forsøg paa at lege Bandet den naturlige Vej, men dette lykkedes ikke.

Den unge Peterfen underkøftes endnu stadig Operationer, og Lægen har udtalt til hans Familie, at de i de første 2—3 Aar ikke maa vente at faa et Menneffe af ham igen.

Et fornuftigt Vælte langs Grænsen. I Joraaaret blev det forbudt Grænseløbere at tilfaa deres Kornmark nærmere til Grænseløstet end til en Afstand af 50 Meter, og Grunden til dette forbud sadges ifl. „Ribe Stiftst.“ at være den, at man derved vilde forhindre Afgi-ninge — Aftagsanger og Delerterter — i at ifølge sig i Kornet og faa-leses lettere uet komme over Græn-serne. Der henligger derfor af Korn- markerne langs Grænsen et Vælte paa 50 Meters Bredde, som er bart, og hvor end ikke Markens Ejer maa fatte sin Død, med mindre han har ervervet en jærlig Tilladelse dertil eller er under fær- ligt Døphn.

Hvorledes der straffes. Hoved 100 Familier i Guntersberg ved Rathenow opgav ikke deres Forraad af røgede Rødderer rigtig, da der fornylig optoges en Statistik over Privates Beholdninger. Nu er de fleste straffet med, at man har frataget dem Rødderterter for et Tidrum af tre Maaned; i den Tid maa de til Stræk og Abarfæl jore ligefinde leve som Vegetarier.

Hjælpen til Nordflæsvigerene. En Dame i en nordflæsvig By, som forleden af Danstet i Amerika modtog en lille Sum Penge til Ud- deling blandt trængende Nordflæsvi- giger, skriver ifl. „Sejmdal“:

Jeg vil fortælle Dem, at jeg har haft megen Glæde af Udde- lingen. Jeg har som Regel givet Por- tionen af 10 Mark til Smaaafars- folk, som ellers var overfete. Flere af dem taltede med Lærer i Hje- mene. Andre sagde: „Der er dog mange gode Folk i Verden“, hvad der var ganske logisk tænkt, da jeg i Winter havde bragt dem Gryn og el og forklaret dem, at det var fra Golf paa Landet til Ud- deling i Øerne — og nu endog bragte dem Penge fra Amerika.

Et Par gamle Enker paa over 80 Aar fortalte mig, at alle deres Børn var i Amerika. En gammel Bone sagde: „Bed De, hvad jeg nu vil? Nu vil jeg løbe et Pund Rød til mig og min Mand til Fin- se, for i lange Tider har vi kun fet, men ikke smagt Rød“. En yngre Enke sagde: „Vi lider jo ikke Rød, men rigeligt har vi det helle ikke“ — og tilføjede saa: „Nu kan min Dreng da faa et Par Træsko, hvad han længe har trængt til.“

Registret i Hensborg befend- ter, at Veg og Vegspiser kun maa

udleveres og modtages mellem Kl. 12 og 2 Middag og Kl. 7—9 Aften.

— Mælkpriserne forhøjes i Kiel fra 1. August fra 26 til 30 Pen- ning for en Liter Sødmælk.

— Jernstøberierne P. Gade, Sønderborg, er bleven udført af Landraaden i Sønderborg. Gade er en Søn af den befendte afbøde Læge Dr. med. Emil Gade, Sønder- borg, og har i sin Tid opereret for Danmark. Han er nu bemed 60 Aar gammel.

Tøjet kunde ikke findes, da Eng- lænderne beholdt Balpladsen. I den tyske Labsljste var anført, at Gaardejer Jesper Stovs Søn, Wil- le Stov, fra Maadager Mark i Nær- heden af Grænsen, var falden i Kampene ved Somme. Den første Meddelelse fra Fronten til Foral- drene gik ogsaa ud paa, at han var falden, men senere meddeltes ifl. „Ribe Stiftst.“, at man ikke kunde finde hans Tøj, da Engländerne efter Slaget beholdt Balpladsen. Efter dette synes alt haad om, at han maafe er i Live og i engelsk Fan- genfald, ikke helt udelukket. Veilag- gelse af den Art har før fundet Sted.

Krigens Gaardhed. Handelsmand Nis Jensen i Neder Tersdal, der har været indkaldt siden strigens Begyndelse og næsten hele Tiden har ligget ved Bestfronten, kom hjem paa Orlov for 10 Dage siden. Saa Dage efter hans hjemkomst blev hans Hustru ifl. „Sejmdal“ tag af en ondartet Mavefogdom, som i Løbet af et Par Dage lagde hende i Graven. Manden skal om et Par Dage (20. Juli) forlade sine 5 smaa Børn for at vende tilbage til Søren.

Naar man kritiserer. Provst M. S. Søbner, som i en længere Nar- ræffe har faaet i Hernhuthimstio- nens Tjeneste i Tost St-Mirita og haft en ledende Stilling der, er ble- ven anmodet om at forlade Tøstland. Han kom hjem fort før Krigens Be- gyndelse og kunde ikke paa Grund af Krigen komme tilbage til sin Missionsplads igen. I den senere Tid har han opholdt sig i Schweiz. Hjemkomsten derfra holdt han for- ledet en Tale ved et Møde i Ari- tiansfeld. Han nævnte her nogle af sine Dagtagelser paa Rejsen gen- nem Tøstland og anførte bl. a., at der var fnaad med Brød, men rig- ligere med El og Brandevin. Han udtalte saa, at det forekom ham urig- tigt under de nuværende Forhold at bruge Kornet til Spiritus i Ste- det for til Brød. Mandt Tilhørere- ne var en tykf Officer, som for den- ne Udtalelse foranledigede oven- nævnte Anmodning.

Søbner blev ifl. „Ribe Amtst.“ ledoget af en Officer til den danske Græns.

Hvugum Sogns ældste Mand, gamle forhenværende Smedemeister Jørgen Bøtcher i Hvugum, fyldte anden Pinsedag sit 92. Aar. Den gamle er efter sin høje Alder endnu nogenlunde rask, skønt de mange Aar har været stærkt paa Kræfter- ne. Høstelsdagen fejredes ved et lille kritieligt Møde i Hjemmet, ved hvilket Sognepræsten, Past. Popp, og Andremissionær Lund talte. Den gamle Mand nyder en jærlig og omgøagelig Pleje af en ugift Døt- ter, der trofast hugger om ham i hans lille Hjem.

Udtalelser om Lord Ritchener.

Om den tavse Ritchener fortæller den danske Kaptajn og Opdagelses- rejsende Duffsen, som har lært den afbøde Lord at kende i Skairo: „Man sagde mig, at det ikke var umuligt at faa Foretræde for den be- rømte Mand. Han havde aldrig været af mange Ord, og han blev snart betegnet som Den store Tavs. Det var en af Myterne, som dannede sig om denne interessante Personlighed. Jeg opnaaede imidlertid Audiens, og jeg talte med ham om min Ekspedi- tion. Saa snart han hørte, at jeg vilde i Lag med Føllaherne, blev han ivrig interesseret og gav mig de bedste Raad, de mest straalende In- troduktioner til de rette Steder. Hvor jeg nævnte Ritcheners Navn, sprang Ørene op for mig. Samtan- len blev en Oplevelse. Jeg talte med ham i 20 Minutter; men jeg havde Indtrykket af at have været sammen med ham i Timevis. Manden virkede ved sin stærke Person. Høit og fremmejt ved sin Høide. Han var tre Aen eller mere, var virke- lig et Hoved høiere end alt Folket, og han gav et Haandtryk, som man maafe kaldte et Hulsbed. Jeg maatte fande, at han var af saa Ord. Thi

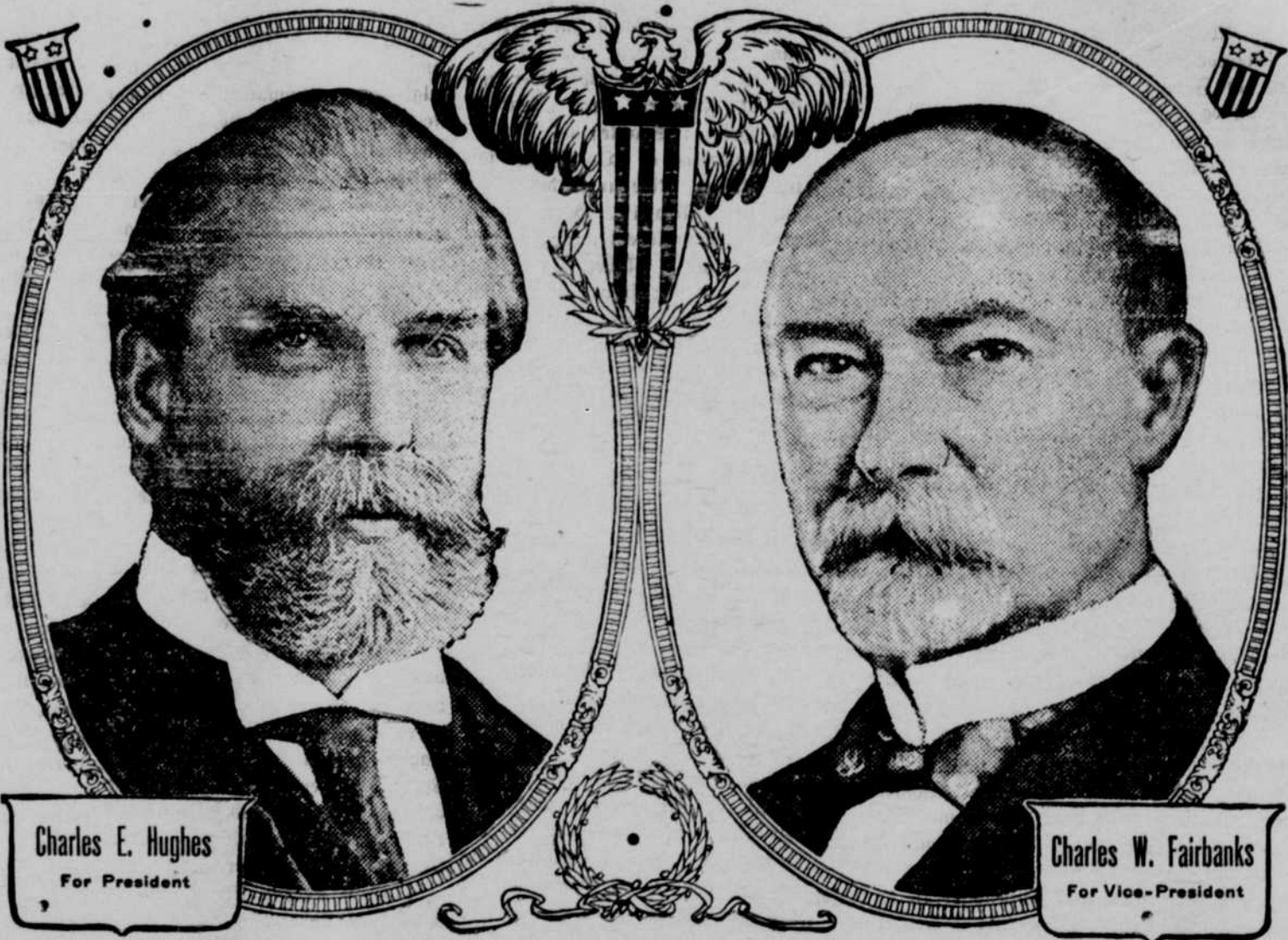
hvad han sagde, var fort og bestemt, men heldigvis særdeles indholdrigt. For Rejsen var han ikke ens over for alle. Civile Personer jagde, at han var talende og ganske umartialf. Befendte af mig, der ikke er Soldat- ter, har fortalt mig faadanne Træk af ham, der tyder paa, at han ogsaa kunde være medfølsom. Men mili- tære Personer fandte ikke den Ritche- ner. Kun den ordnappede og uhyre rolige Mand. Hans overlegne Bæfen var kendt nok. Følgende lille Histo- rie er saaledes fand. Han havde en stor Søve omkring sin Embedsboelig, og den skulde gøres i Stand. Gart- neren blev tilfaldt en Mandag Efter- middag, og Ritchener spurgte: „Kan De gøre Haven i Stand?“. „Ja“, svarede Manden, „men det vil være en Maaned“. „Paa Fredag er Haven eller De jærdig,“ sagde Ritche- ner og lod Gartneren forltaa, at han kunde gaa. Haven blev selvfø- gøjt jærdig, som Lørden vilde have det.

„Berliner Tageblatt“ skriver Major Morath: De færbefoangne Dages Tal gæses i England. Siden Indførelsespolitikkens Begyndelse var Lord Ritchener Raadgiver ved alle Beslutninger, der toges i den engelske Udenrigspolitik, saa vidt som de tog Sigte paa militære Raadgiver. Han var saa forfærlig fun skædent at træde frem fra Vaggrunden. Han var den første engelske Personlighed, som forkyndte Krigens lange Varighed. For Eng- land var Lord Ritchener ikke blot en stor Mand, han var Ma n- den selv. Hans Fortjenester for det engelske Imperium er ubestri- delige. Graven i Westerbavets Vølgjer begravede meget, uhyre meget en- gelsk Haad. Hvem vil blive hans Et- terfølger? England har mange Mand med robust Hjerter, men ingen, der har bundet et Navn før Krigens, og som ejer de brede Lags Tillid. Bore Modstandere hinsides Havel mangler Organisatorer paa militært Omraade. Med Ritchener gik hans Stab under, formodentlig udvalgte Mand, som nød hans Til- lid. De var ube paa en vigtig Rejse. Studie Ausland befri dem af Røden i Vest? Da maatte Rejse- generalen atter gaa til Søs for at mobilisere Øarrigets flumrende Kræfter. Om det vilde være lykkes for ham at stande den russiske Ned- gang og ffre Hjølden? Det er me- get tvivlsomt. Men endnu andre udføvlende politiske Planer har nu- værende været betroede ham. Høit Historien vil sprede Lys over det.

DEN 7. NOVEMBER

Stem for HUGHES og FAIRBANKS

og hele den republikanske Liste

Charles E. Hughes For President

Charles W. Fairbanks For Vice-President

og derved sikre Landet Fred og Fremgang.

Ritteringer.

Japanmissionen: For kvitteret se Abl. Nr. 33 ... \$1515.32

Indianermissionen: For kvitteret se Abl. Nr. 33 ... \$557.27

Indremissionen: For kvitteret se Abl. Nr. 33 ... \$794.60

Mormonmissionen: For kvitteret se Abl. Nr. 33 ... \$518.79

Støttekassen: For kvitteret se Abl. Nr. 33 ... \$629.24

Reformationsgaven: For kvitteret se Abl. Nr. 33 ... \$6574.70

Mair, Nebr., den 17. Aug., 1916. Med Tak modtaget! Otto Hansen, Rask, for „D. fore. d. e. l. Kirke i Ame.“

Støttekassen.

Atlantic Kreds: For kvitteret for se Bl. og Abl. Nr. 20 ... \$669.09

Juli 22, 1916, Westbrook, Me., Den første d. e. l. Mgh. Specielt til Delegationen ... 11.69

Med Tak modtaget N. B. Fisher, Kredsass. 43 Boulton St., Jamaica Plain, Boston, Mass.

Wisconsin Kreds: For kvitteret ... \$746.57

Iowa Kreds: For kvitteret for ... \$984.53

Med Tak modtaget. Chr. P. Nielsen, Kasserer.

Med Tak modtaget. Peter Bondo, Kredsassister, Weston, Iowa, A. 1.

Tilfammen \$798.30

Tilfammen \$885.52

Tilfammen \$915.52

Tilfammen \$1351.88

C. Asschenfeldt-Hansen: KIRKEHISTORIE FOR MENIGHEDEN. Rigt illustreret. I.—II. Bind. Stort Format. Pris indb. i smukt og solidt Vælkbind \$6.50.